6,5 ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΑ ΤΟΥΡΙΣΤΕΣ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΣΤΗΝ ΔΥΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

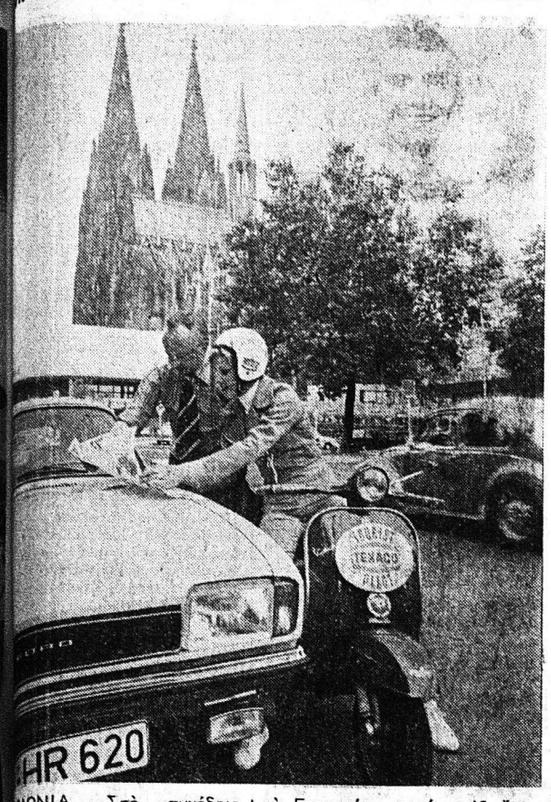

ΛΟΝΙΑ. Στὸ συνέδριο ...ποῦ ποὺ συνῆλθε στὴ ... χαρακτήρισε ὁ ὁμοσπον... ὑπουργὸς ἐθνικῆς οἰκο... Χάνς Φρίντριχς τὴν ἐξέ... ...ῶν χρόνια ὡς «πραγμα... ...ελλώδη». Ἡ Δυτικὴ Γερ... συγκαταλέγεται στὶς χῶ... ...ὺ παρουσιάζουν «ἀπόδο... ...ῆς» στὸν τουρισμό. Ὁ ... τῶν τουριστῶν μὲ δια... ...ύσεις ἀνέρχεται σὲ 227 ...μύρια ἐτησίως, περισσό... ...ὲ ἀπὸ τὸ 50 τοῖς ἑκατὸ ... Γερμανοὶ ποὺ δαπανοῦν ...ώρα τους 20 δισεκατομμύ... ...δρκα. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ξέ... ...ουριστῶν ἀνέρχεται σὲ 16,5 ...ομμύρια ἐτησίως. Ἡ Δυτι... κὴ Γερμανία κατέχει ἐξ ἄλλου τὴν τρίτη θέση σχετικὰ μὲ τοὺς συναλλαγματικοὺς πόρους στὴν Εὐρώπη, μετὰ ἀπὸ τὴν Ἱσπανία καὶ τὴν Γαλλία. Οἱ χαριτωμένες ξεναγοὶ τουρισμοῦ ποὺ ἐξυπηρετοῦν δωρεὰν ἐδῶ καὶ πέντε χρόνια τοὺς τουρίστες μὲ τὶς εὐκίνητες μοτοσυκλέττες, συνέβαλαν ἐπίσης στὸ νὰ καταστῆ σήμερα ἡ Δυτικὴ Γερμανία χώρα μὲ διεθνῆ τουρισμό. Περισσότερο δὲ ἀπὸ 200.000 τουρίστες στὸ Κίελο, στὸ Ἀμβοῦργο, στὴν Κολωνία (στὴν φωτογραφία), στὴν Φραγκφούρτη καὶ στὸ Μόναχο ἔκαναν χρῆσι τῆς τουριστικῆς αὐτῆς ἐξυπηρετήσεως ποὺ παρέχεται δωρεάν.

Ἡ πλούσια ζητιάνα πού πέθανε στό Κάστρο

Παρίστανε τὴν τελείως ἄπορη - δὲν ἔδινε νοῖκι καὶ ζητοῦσε ξένα σπίρτα ν' ἀνάψῃ τὸ κερί της!

ΛΙΡΕΣ ΚΑΙ ΧΑΡΤΟΝΟΜΙΣΜΑΤΑ: ΜΙΣΟ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟ

ΟΙ ΘΥΣΙΕΣ, ἡ φτώχεια, τὸ δάκρυ, ἡ μιζέρια μιᾶς ὁλόκληρης ζωῆς ἦλθε μιὰ μέρα ποὺ μεταμορφώθηκαν σὲ ἕναν ὁλόκληρο θησαυρό! Καὶ οἱ δραχμοῦλες, τὰ πενηντάλεπτα καὶ οἱ δεκάρες τῆς ἀνθρώπινης συμπόνοιας ἔγιναν... μισὸ ἑκατομμύριο, γιὰ τὴν Μαρία Χατζάρα, ἐτῶν 85,

Ἡ κυρὰ — Μαρία πέθανε πρὶν λίγες μέρες σὲ μιὰ ἄθλια τρώγλη τῆς ὁδοῦ Δασυλλίου 50. κοντὰ στὸ Φρούριο. Ἦταν ζητιάνα, λένε πολλοί. Πέθανε μόνη, ὅπως ἀκριβῶς εἶχε ζήσει: Στὸ περιθώριο τῆς ζωῆς, ξεχασμένη ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους, σχεδὸν λαθραία....

Ὁ θάνατός της ὅμως γέννησε πολλὲς ἀπορίες καὶ ἐρωτηματικά, ἀφοῦ τὴν ἑπομένη οἱ ἀστυνομικοὶ βρῆκαν στὴν σκοτεινὴ κάμαρά της ἕνα ὁλόκληρο θησαυρό:

1. Σ' ἕνα μπαοῦλο 180.000 δρχ. μετρητὰ καὶ πολλὰ παλαιὰ χαρτονομίσματα.
2. Σ' ἕνα κουτὶ 45 λίρες χρυσές.
3. Σὲ μιὰ τσάντα 70.000 δρ.
4. Σὲ μιὰ σακκουλίτσα νάϋλον κάτω ἀπὸ τὸ μαξιλάρι της 5.100 δρ.

Καὶ ἀκόμη διαπιστώθηκε — ἐπίσημα — ὅτι εἶχε καταθέσει 150.000 δρχ. στὸ Ταχυδρομικὸ Ταμιευτήριο ἐπ' ὀνόματι τῆς βαφτιστικιᾶς της, ποὺ διαμένει σὲ χωριὸ τῶν Καλαβρύτων

Σ' αὐτὴ τὴν ἄθλια τρώγλη ἔμενε ἡ Μαρία Χατζάρα— ἡ ζητιάνα μὲ τὸ μισὸ ἑκατομμύριο!

ΣΤΗΝ ΓΕΙΤΟΝΙΑ

Ἀνηφόρισα χθὲς τὸ πρωῒ στὴν ὁδὸ Δασυλλίου 50. Καὶ προσπάθησα νὰ ἀνασυνθέσω τὴ ζωὴ τῆς κυρὰ — Μαρίας ἀπὸ τὰ λόγια τῆς γειτονιᾶς— καλὰ ἢ κακά, ὅπως εἶναι ὁ κόσμος μας.

Ἡ γειτονιὰ εἶναι σὰν νὰ βγῆκε ἀπὸ τὰ βιβλία τοῦ Οὐγκώ: Μιὰ ἄλλη «Αὐλὴ τῶν Θαυμάτων» στὴν σύγχρονη ὅμως Πάτρα. Τὸ σπίτι κατασκευασμένο ἀπὸ πλίθες εἶναι μισογκρεμισμένο, σωστὸ ἐρείπιο. Τὸ δρομάκι μὲ τὶς ψηλὲς σκάλες εἶναι πολὺ ἀνηφορικό. Στρίβοντας δεξιὰ ὑπάρχει μιὰ τσιμεντένια αὐλὴ καὶ γλάστρες ἀπὸ λουλούδια — γιὰ νὰ κρύβουν ἴσως τὴ φρίκη ποὺ βρίσκεται πίσω τους: φτώχεια, ἀνέχεια, ἀπελπισία...

Ἐκεῖ μένει ἡ κυρία Θεοδώρα Ἀθανασίου ποὺ ὑπῆρξε σπιτονοικοκυρὰ τῆς κυρὰ — Μαρίας. Εἶναι μιὰ συμπαθητικὴ γρηούλα, χήρα καὶ πάμπτωχη. Στὸ διπλανὸ χαμηλὸ σπιτάκι μένει ἡ νύφη της κυρία Βασιλεία Ἀθανασίου μὲ τὸν ἄνεργο ἄνδρα της καὶ τὰ δύο ἀνήλικα παιδιά τους. Ἄνθρωποι ποὺ δὲν ἔχουν στὸν ἥλιο μοῖρα... Κι' ὅμως αὐτοὶ συντηροῦσαν τὴν κυρὰ—Μαρία ἀπὸ τὸ φτωχὸ ὑστέρημά τους. Αὐτοὶ τῆς παραστάθηκαν τὶς τελευταῖες ὧρες της. Εἶχαν ὅμως ἄγνοια γιὰ τὸ «κομπόδεμα» τῆς κυρὰ—Μαρίας. Ἡ γρηὰ ζητιάνα ἔκρυβε καλὰ τὸ μυστικό της.

—Ἡ γρηὰ ἔμενε παλαιότερα στὸ Πτωχοκομεῖο, μᾶς λέγει ἡ κυρὰ—Θεοδώρα ἡ σπιτονοικοκυρά. Τώσκασε ἀπὸ κεῖ καὶ ἦλθε κι' ἔμεινε σὲ μᾶς — ἐπειδὴ μᾶς γνώριζε. Στὴν ἀρχὴ μᾶς ἔδινε νοῖκι 400 δρχ. τὸν μῆνα. Μετὰ ὅμως σταμάτησε νὰ δίνη. Ὅταν τῆς τὸ ζητούσαμε μᾶς παραπονιόταν ὅτι δὲν εἶχε. «Ἐγὼ δὲν ἔχω νὰ πάρω πετρέλαιο γιὰ τὴ λάμπα, μᾶς ἔλεγε. Θὰ ἔχω νὰ πληρώσω νοῖκι;». Ἐμεῖς τὴ συμπονούσαμε καὶ ἔτσι πολλὰ χρόνια ἔμενε ἐδῶ χωρὶς νοῖκι.

—Κανεὶς δὲν εἶχε ὑποψιασθῆ ὅτι εἶχε χρήματα, προσθέτει ἡ κυρία Βασιλεία Ἀθανασίου. Ἐμεῖς εἴμαστε φτωχοὶ ἄνθρωποι. Ὁ ἄντρας μου εἶναι ὁδηγός, ἀλλὰ σπάνια ἔχει δουλειά. Καὶ ἔχουμε καὶ δυὸ μικρὰ παιδιά. Ζοῦμε ἀπὸ τὰ ἐπιδόματα τῆς ἐνορίας. Ἀπὸ τὸ ὑστέρημά μας βοηθούσαμε καὶ τὴν κυρὰ—Μαρία. Ἔχει ὅμως μεγάλη ἁμαρτία, ἡ συγχωρεμένη. Εἶχε τόσα λεφτὰ καὶ ποτὲ δὲν μᾶς εἶχε πρόσφερει κι' αὐτὴ κάτι..»

Καθὼς μιλᾶμε, ἕνας νεαρὸς κύριος μὲ πῆρε ἰδιαιτέρως:

—Ἂν ψάξουν μπορεῖ νὰ τῆς βροῦν κι' ἄλλα λεφτά. Ἐμεῖς καλὰ τὸ εἴχαμε καταλάβει...

—Ναί, ναί, ἐμεῖς τύχαμε ὑποψιαστή, πετάγεται ἡ νεαρὴ γυναίκα του. Καὶ ξέρετε γιατί: Ἡ γρηὰ κάθε Κυριακὴ πήγαινε μὲ ταξὶ στὴν ἐκκλησία. Καὶ τὸ ταξὶ σταμάτοῦσε δύο γωνίες πιὸ κάτω γιὰ νὰ μὴν βλέπουν οἱ γείτονες. Αὐτὸ τὸ γεγονὸς μᾶς εἶχε κάνει νὰ ἔχουμε ὑποψίες ὅτι ἡ κυρὰ — Μαρία εἶχε λεφτά. Ὅμως δὲν μπορούσαμε νὰ τὸ ἀποδείξουμε.

ΜΙΑ ΖΩΗ ΖΗΤΙΑΝΑ

Μιὰ ὁλόκληρη ζωὴ ἐπαιτοῦσε ἡ κυρὰ — Μαρία. Ἦταν ζητιάνα; Ναί, λένε πολλοί. Ὄχι, λένε ἄλλοι, ἀλλά.... Γεγονὸς πάντως εἶναι ὅτι ζοῦσε ἀπὸ τὴν ἐπαιτεία. Μιὰ ζωὴ μάζευε ὄχι μόνο λεφτὰ ἀλλὰ καὶ ὅ,τι εὕρισκε.

—Τὸ δωμάτιό της εἶναι γεμᾶτο σκουπίδια, λέγει ἡ κυρὰ—Θεοδώρα. Θέλω ἕνα ὁλόκληρο αὐτοκίνητο τοῦ Δήμου γιὰ νὰ τὸ ἀδειάσω».

Τὸ πάθος τῆς κυρὰ — Μαρίας γιὰ τὰ λεφτὰ ἔφθανε στὰ ἄκρα. Δὲν εἶχε νερό, οὔτε ἠλεκτρικό. Τελευταῖα ἄναβε κεριὰ γιὰ νὰ βλέπη. Νερὸ ἔπαιρνε ἀπὸ τὸ διπλανὸ σπίτι. Στερήθηκε.

—Στερήθηκε πολὺ γιὰ ν' ἀφήση μισὸ ἑκατομμύριο λέγει ἡ κυρία Βασιλεία Ἀθανασίου. Ὅταν τῆς λέγαμε τίποτα κλαιγόταν. «Ἦταν, λέει, φτωχιά»

Πόσα χρόνια ἐπαιτοῦσε ἡ γρηά; Ἄγνωστο. Ἡ κυρὰ — Θοδώρα ὅμως τὴ θυμᾶται ποὺ δούλευε.

—Ναί, πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια δούλευε στὴν Πατραϊκή. λέγει. Καὶ νομίζω ὅτι θὰ πρέπει νὰ ἔπαιρνε κάποια μικρὴ σύνταξι.

—Εἶχε συγγενεῖς;

—Ὄχι. Κανένας δὲν εἶχε παρουσιασθῆ τόσα χρόνια. Μόνο μερικοὶ κουμπάροι. Τώρα ποὺ μάθανε γιὰ τὰ χρήματα παρουσιάσθηκαν.

—Ἔχει κάποια βαφτιστικιὰ κληρονόμο;

—Ναί. Μένει στὰ Καλάβρυτα. Ὅπως μάθαμε αὐτὴ κληρονόμησε 150.000».

ΡΩΤΟΥΣΕ ΤΗΝ ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΛΙΡΑΣ

Ἡ κυρά—Θοδώρα, θυμᾶται κι' ἄλλα πολλά:

—Κάπου, κάπου, μᾶς λέγει, ἡ γρηὰ μᾶς ρωτοῦσε γιὰ τὴν τιμὴ τῆς λίρας. «Ἐσύ, τῆς ἀπαντοῦσα, δὲν ἔχεις νὰ φᾶς, τί σὲ ἐνδιαφέρει πόσο πάει ἡ λίρα»; Ποῦ νὰ φαντασθῶ ἡ κακομοίρα ὅτι ἔκρυβε καὶ λίρες ἡ γρηά.

»Στὸ δωμάτιό της εἶχε πάντα γλυκά, καραμέλλες καὶ λουκούμια. Καὶ πάντα ἤθελε γάλα καὶ γιαούρτι. Ἀπὸ φαγητὰ ἔτρωγε πάντα χόρτα. Ποῦ νὰ βρεθῆ τὸ κρέας....

—Πάντα κλαιγόταν, προσθέτει ἡ κυρία Βασιλεία. Μᾶς ζητοῦσε σπίρτα γιὰ ν' ἀνάψη τὰ κεριά, κι' ὅταν πέθανε τῆς βρήκαν στὸ δωμάτιό της 20 κουτιά. Πάντα μοῦ ζητοῦσε νὰ σοῦ πληρώσω τὰ χρήματά της γιὰ ν' ἀγοράσῃ μιὰ γιαούρτη, ἕνα γάλα, ἕνα κουτὶ σπίρτα. Ποτὲ δὲν τῆς ἀρνηθήκαμε. Κι' ὅς ἔχουμε ἀνάγκη τὸ πενηντάλεπτο».

Τὰ μάτια τῆς γυναίκας βουρκώνουν. Χαϊδεύει τὰ κεφαλάκια τῶν δυὸ παιδιῶν της ποὺ κάθονται στὰ πόδια της καὶ μονολογεῖ:

—Εἶναι κρῖμα κι' ἄδικο γιὰ μᾶς. Καλὰ αὐτὴ ἦταν ἀχάριστη. Δὲν θάπρεπε ὅμως ἄλλοι νὰ μᾶς δώσουν λίγα λεφτά, ἔστω γιὰ μερικὰ νοῖκια; Ἐμεῖς ὑποφέρουμε, καὶ λέμε τὸ ψωμὶ ψωμάκι...

ΣΑΝ ΣΚΟΥΠΙΔΙ

Σὰν τὸ σπουπίδι πῆγε ἡ κυρὰ—Μαρία. Κανεὶς δὲν ἀσχολήθηκε μὲ τὸν θάνατό της. Κανεὶς δὲν βρέθηκε νὰ τὴν κηδέψη. Μέχρι τὴν τελευταία της πνοὴ ὅμως τῆς παραστάθηκαν οἱ καλοὶ γείτονες.

—Πέθανε μὲ τὴ βυσσινάδα μοῦ στὸ χέρι, στὶς 2.30 τὸ πρωί, λέγει ἡ κ. Βασιλεία. Ξεψύχησε χωρὶς νὰ μᾶς πῆ λέξη.

—Πρὶν πεθάνη δὲν ἤθελε γιατρὸ ἀλλὰ οὔτε καὶ παπᾶ γιὰ νὰ τὴν κοινωνήση συμπληρώνει ἡ κυρὰ-Θοδώρα. Πήγαμε νὰ βροῦμε τὸν μπελᾶ μας.

«Ἀφῆστε ποὺ ἡ Ἀστυνομία σφράγισε τὸ δωμάτιο καὶ μέσα ὑπάρχουν τέσσαρες καρέκλες σεντόνια, μαξιλάρια καὶ ἄλλα μικροπράγματα ποὺ εἶναι δικά μας. Μήπως ἔχουμε νὰ πάρουμε ἄλλα;

Παράπονα, παράπονα, καὶ ἀνθρώπινες ἀδυναμίες.... Μήπως ὅμως οἱ δυὸ γυναῖκες ἔχουν δίκηο;

*

ΕΝΑ εἶναι σίγουρο. Τὸ μισὸ ἑκατομμύριο τῆς Μαρίας Χατζάρα. Ὁ θάνατός της ὅμως δὲν γράφηκε οὔτε στὰ ψιλὰ τῶν ἐφημερίδων. Ἡ κυρὰ — Μαρία ἐκτὸς ἀπὸ τὰ τόσα χρήματα κουβαλοῦσε στὴν κυρτωμένη ράχη της, καὶ τὴ μοῖρα της...

Τὴν μοῖρα τῶν ἀγνοημένων ἀνθρώπων ποὺ πεθαίνουν καὶ ἐνταφιάζονται ἀμέσως: Ὅπως τὰ σκουπίδια.

ΝΙΚΟΣ ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

«Ἡ γρηὰ τῶσκασε ἀπὸ τὸ Πτωχοκομεῖο καὶ ἔμεινε πολλὰ χρόνια ἐδῶ, χωρὶς νὰ πληρώνει τίποτα»— λέγει ἡ κυρά— Θοδώρα Ἀθανασίου

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: «Βοηθούσαμε ἀπὸ τὸ ὑστέρημά μας τὴν κυρά—Μαρία, κι' αὐτὴ δὲν μᾶς προσέφερε ποτὲ τίποτα. Ὁ ἄνδρας μου εἶναι ἄνεργος καὶ ἔχω δυὸ μικρὰ παιδιά»

...ί Γερμανοὶ τείνουν ...ς ἐξανθρωπισμὸν ...ῶν ὅρων ἐργασίας

...έκατ. μάρκα γιὰ μελέτες περιορι... ...ῦ τῆς ζέστης, τῆς σκόνης, γιὰ ... βελτίωση μηχανημάτων, τῆς ...ικῆς περιθάλψεως κ.λ.π.

...ΝΗ ('Ιδ. Ὑπ.). Τὸ 1980 ...χουν πολλὲς δυνατότητες ...εως τῶν συνθηκῶν ἐργα... τὴ βιομηχανία. Αὐτὴ τὴ ... γίνονται σὲ πολλὲς ἐται... ...γράμματα καὶ ἐρεύνες καὶ ...τέσματά τους θὰ χρησι... ...ὰ τὴν ἀπαραίτητη δια... ...ανεώσεως. Αὐτὴ τὴν ἄ... παρουσίασε ὁ Ράϊνχολντ ... διευθυντὴς τοῦ Ἰνστιτού... ...ρμοσμένων σπουδῶν ἔργα ...ν Ἑδρα τὴν Κολωνία, στὴν ...γὴ τῆς μελέτης του πάνω ...ίδιμη τῆς Ἐργασίας στὴ ...η Βιομηχανία Μετάλλου». ...ρωμα, τὸ ὁποῖο χρηματοδο... ...πὸ τὴν Βιομηχανία Μετάλ ...ει ἐπίσης γιὰ λογαριασμὸ ...ομοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως ...ωνα μὲ θέμα τὸν «Ἐξαν... ...ὸ τῆς ἐργασίας».

...ρὸς ἄλλων, ἡ μελέτη δεί... ...τι ἡ ἐργασιακὴ κατανομὴ ...κλειστικὸ σκοπὸ τὴν αὔξη... ...ς παραγωγικότητος, ἔχει ...τέλεσμα νὰ χάνει ἡ ἐργα... ...νόημά της γιὰ τὸν ἐργαζό... ...ι νὰ θέτει σὲ κίνδυνο τὴν ...ία τῆς ἐπιχειρήσεως. Σὲ ... μὲ αὐτό, γίνεται ἀναφο... ...ῆς διεθνεῖς προόδους καὶ τὶς ... ποὺ ἔδωσαν οἱ μεγάλες ...ικές ἐπιχειρήσεις στὸν το... τοῦ ἐξανθρωπισμοῦ τῆς ἐργα...

... μιὰ οἰκονομικῶς ἀνεπτυγμέ... ...ρα, οἱ ἐπιχειρήσεις πρέπει ...ς νὰ προσαρμόζωνται στὴν ...γὴ νέων, ἀνταγωνιστικῶν ...ων καὶ νὰ ἀναπτύσσουν ...στήματα, γιὰ νὰ μπορέσουν ...ησάσουν τὴν ἀγορὰ ἀπα... ...τοῦς μὲ μιὰ διαφοροποιημέ... ...ὰ ἐργασιῶν. Αὐτὸ ἔχει σὰν ...ισμα τὴν προσαρμογὴ σέ ἀνεξάρτητες ἐργασιακές μορφές, συνεταιρικές ἐργασίες καὶ ὁμαδικές δραστηριότητες, ἀντὶ γιὰ τὴν τυποποιημένη δια... ...ασία συναρμολογήσεως. Ἡ ἐργασία συναρμολογήσεως μὲ περισσότερο ἀτομικὸ χαρακτῆρα ἔχει φτάσει τὸ 60% στὴν βιομηχανία μετάλλου στὶς βιομηχανικὲς χώρες. Ἡ μελέτη δείχνει ὅτι ἐκεῖ ὅπου ἡ ἐκβιομηχάνιση ἐπιφέρει κατακερματισμὸ τῆς ἐργασίας, ὑπάρχει πάντα ἡ κίνδυνος νὰ πιστέψουν οἱ ἐργάτες ὅτι κάνουν μιὰ δουλειὰ χωρὶς νόημα. Σήμερα, ἡ τάση εἶναι νὰ γίνεται ἡ ἐργασία ὁμαδική

Ὁ ὁμοσπονδιακὸς Ὑπουργὸς Ἐρεύνης, Χάντς Ματχαίφερ, ἀνήγγειλε πρόσφατα σ' ἕνα Συνέδριο μὲ θέμα: «Ἡ ἀνθρώπινα ἀποδεκτὴ ἐργασία», ὅτι φέτος ἡ Ὁμοσπονδιακὴ Κυβέρνηση θὰ διαθέσει τὸ ποσὸ τῶν 44 ἑκατομμυρίων γερμανικῶν μάρκων (πέρσι εἶχε διαθέσει 33 ἑκατομ.) γιὰ τὸ πρόγραμμα «Ἐξανθρωπισμὸς τῆς Ἐργατικῆς Ζωῆς». Παρὰ τὶς προσδοκίες εἶπε ὁ ὑπουργός, μεγάλο ἐνδιαφέρον ἔδειξαν οἱ ἐπιχειρήσεις καὶ ὄχι τόσο τὰ ἰνστιτοῦτα ἐρεύνης. Προτάσεις γιὰ παράμοια προγράμματα ἔχουν γίνει ἀπὸ ἀνθρακωρυχεῖα βιομηχανίες σιδήρου καὶ χάλυβος, ἐπιχειρήσεις ἠλεκτροτεχνολογίας καί, πιὸ πρόσφατα, ἀπὸ τὴν χημικὴ βιομηχανία καὶ τὶς ὑπηρεσίες παροχῆς Ὑπηρεσιῶν. Οἱ ἀντικειμενικοὶ σκοποὶ τους περιλαμβάνουν πειράματα στὴν ὀργάνωση τῆς ἐργασίας, μέτρα γιὰ τὴν βελτίωση τῶν μηχανημάτων, τὸν περιορισμὸ τῆς ζέστης καὶ τῆς σκόνης καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς βιομηχανικῆς ἰατρικῆς περιθάλψεως.

...AGHAIA TRAVEL AGENCY
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ
ΓΕΝΙΚΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
...ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΠΑΤΡΑ—ΙΤΑΛΙΑ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝ ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ
ΔΙΑ: ΚΕΡΚΥΡΑ, ΠΡΙΝΤΕΖΙ, ΑΓΚΩΝΑ
...ΕΙΔΙΚΕΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ 30%-40%
...ΙΑ ΚΡΑΤΗΣΕΙΣ ΘΕΣΕΩΝ ΤΗΛ. ΕΓΚΑΙΡΩΣ 271-205

F/B «ΟΙΝΟΥΣΑΙ»
F/B «ΧΡΥΣΟΒΑΛΑΝΤΟΥ»
Καθημεριναὶ ἀναχωρήσεις
ΕΛΛΑΣ-ΙΤΑΛΙΑ-ΕΛΛΑΣ
Ἀσφαλῆ, ἄνετα, ὑπερσύγχρονα, καθολικῶς ...ωματιζόμενα
ΜΕ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΑ ΜΕΤΑΦΟΡΑΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ —ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΑΠΟ ΠΑΤΡΑΣ ΠΡΟΣ ΚΕΡΚΥΡΑΝ ΚΑΙ ΤΑΝΑΠΑΛΙΝ
Κρατήσεις θέσεων καὶ πληροφορίαι εἰς ὅλα τὰ Πρακτορεῖα ταξιδίων
Κεντρικὸν Πρακτορεῖον
«ΙΟΝΙΟΝ» Ε.Π.Ε.
Ὁδὸς Ἀμαλίας 5. Τηλέφ. 422-141 καὶ 422-565

«AQUARIUS»
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΑΞΙΔΙΩΝ & ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΝΟΡΜΑΝ 1, (Ἔναντι Ἐκκλησίας Ἁγ. Διονυσίου)
● Εἰσιτήρια, πληροφορίες κρατήσεις θέσεων ἀπὸ ΠΑΤΡΑ γιὰ BRINDISI, ANCONA καὶ ἀντιστρόφως μὲ πολυτελέστατα Φέρρυ—Μπώτ.
Εἰδικὲς ἐκπτώσεις γιὰ Φοιτητές, Ναυτικοὺς καὶ Παιδιά.
● Πολυτελῆ Λεωφορεῖα ἀπὸ Πάτρα γιὰ τὶς κυριώτερες πόλεις τῆς Ἰταλίας καὶ γιὰ ΓΕΝΕΥΗ, ΠΑΡΙΣΙ, ΛΟΝΔΙΝΟ.
● Κρουαζιέρες Ἐξωτερικοῦ καὶ στὰ Ἑλληνικὰ Νησιά.
● Εἰσιτήρια Ἀεροπορικὰ καὶ Σιδηροδρομικὰ γιὰ ὅλο τὸν Κόσμο.
● Ἐκδόσεις Διαβατηρίων.
Γιὰ τὸ ταξίδι σας καὶ γιὰ κάθε πληροφορία τηλεφωνῆστε μας στὸ 421—500, 422—555 ἢ ἐπισκεφθῆτε μας γιὰ νὰ σᾶς ἐξυπηρετήσουμε.
ΤΑΚΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ - ΤΑΚΗΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΙΚΡΕΣ ΓΑΡΙΔΕΣ ΤΟΥ ΝΟΤΙΟΥ ΠΟΛΟΥ ΘΑ ΛΥΣΟΥΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ

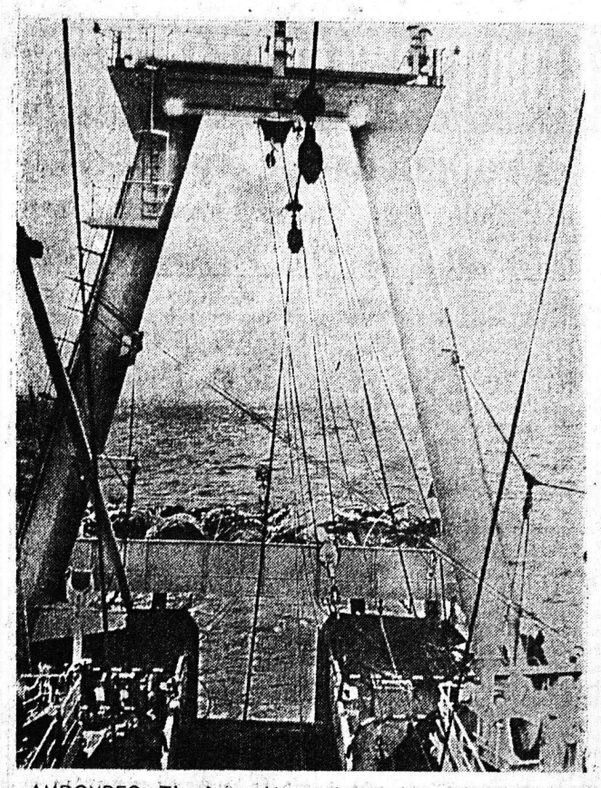

ΑΜΒΟΥΡΓΟ. Τὸ πλοῖον ἁλιευτικῶν ἐρευνῶν «Βάλτερ Χέρδιγκ» πέτυχε μὲ τὴν «ἐπιστημονικὴ ἀποστολὴ γιὰ μικρὲς γαρίδες» ποὺ διεξήγαγε. Τὸ πλοῖο αὐτό, ἐφωδιασμένο μὲ τὰ πιὸ σύγχρονα μηχανήματα, μαζὶ μὲ τὸ πλοῖο ἐπεξεργασίας ἁλιεύματος «Βέζερ», ἔπλεε ἐπὶ ὀκτὼ μῆνες καὶ ἐρεύνησε τὰ ὕδατα στὸν Νότιο Πόλο, προκειμένου νὰ ἐξακριβωθῆ κατὰ πόσον εἶναι χρήσιμες οἱ μικρὲς γαρίδες γιὰ τὴν διατροφὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἐπιστημονικὴ αὐτὴ ἀποστολὴ ἀνέλαβε, ἐκτὸς αὐτοῦ, τὴν πρόσκλησι νέων βυθῶν ἁλιείας γιὰ τὴν ἁλιεία πελάγους τῆς Δυτικῆς Γερμανίας, δεδομένου ὅτι περιορίζεται ὁ χῶρος κινήσεως αὐτῆς μετὰ ἀπὸ τὴν διάσκεψι ναυτικοῦ δικαίου τοῦ Ὀργανισμοῦ Ἡνωμένων Ἐθνῶν. Τὰ ἀποθέματα μικρῆς γαρίδας στὸν Ἀνταρκτικὸ ἀπεδείχθησαν λοιπὸν τόσο μεγάλα, ὥστε εἶναι δυνατὸν νὰ λυθῆ μὲ τὴν φυσικὴ αὐτὴ πηγὴ λευκώματος τὸ παγκόσμιο πρόβλημα διατροφῆς. Μὲ τὴν βοήθεια ἠλεκτροακουστικοῦ ἠχοβολιστικοῦ μηχανήματος καὶ νέων μεθόδων ρυμουλκουμένων δικτύων, κατέστη δυνατὸ ν' ἁλιευθοῦν 60 τόννοι γαρίδας τὴν ὥρα. Τὰ φαγητὰ δὲ ἀπὸ γαρίδες ποὺ παρασκευάζονται ἐπὶ τοῦ πλοίου, εἶχαν μεγάλη ἀπήχησι καὶ μεγάλη κατανάλωσι. Ἐπεξεργάζονται, ἐξ ἄλλου τώρα 100 τόννοι γαρίδας εἰδικῶς γιὰ διάφορα τέστ

Ἡ Ρωσία προστατεύει θρησκευτικὰ ἔργα διὰ λόγους μουσειακοὺς

Ἐκ τῶν ἄλλοτε 657 ἐκκλησιῶν τῆς Μόσχας ὑπάρχουν μόνον 100-150 καὶ ἐξ αὐτῶν λειτουργοῦν 46

ΜΟΣΧΑ. Μέσα εἰς μικρὰ δωμάτια, ἄλλοτε κελλιὰ μοναχῶν, Σοβιετικοὶ — καλλιτέχναι τοποθετοῦν ἀκαταπονήτως χρυσὰ φύλλα εἰς πολυποικίλτους σταυρούς, σφυρηλατοῦν χαλκοτεχνουργήματα, ἐπιδιορθώνουν καὶ συντηροῦν παλαιὰς εἰκόνας.

Ἡ συντήρησις τῶν ἔργων τῆς θρησκευτικῆς τέχνης συντελεῖται ὑπὸ τὰς εὐλογίας τῆς Σοβιετικῆς κυβερνήσεως, ἡ ὁποία ἔχει ἀναλάβει ἓν νέον πρόγραμμα ἀνασυγκροτήσεως ὡρισμένων δειγμάτων τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχιτεκτονικῆς τῆς χώρας.

Ἐλάχισται ἐκ τῶν ἀνακαινισθεισῶν ἐκκλησιῶν χρησιμοποιοῦνται διὰ τὴν λατρείαν. Ἐκ τῶν 657 ἐκκλησιῶν αἱ ὁποῖαι ὑπῆρχον εἰς τὴν Μόσχαν τὰς παραμονὰς τῆς Μπολσεβικῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1917, σήμερον, κατὰ τοὺς Σοβιετικοὺς ἐπισήμους, ὑπάρχουν μόνον 100 ἕως 150, ἐξ αὐτῶν δέ, κατὰ τὸ Πατριαρχεῖον τῆς Μόσχας, μόνον εἰς τὰς 46 ἐξακολουθοῦν νὰ τελοῦνται λειτουργίαι.

Ἄλλαι ἐκκλησίαι ἔχουν μετατραπῆ εἰς λέσχας, ἐργοστάσια, γραφεῖα, ἰχθυοτροφεῖα καὶ ἀντιθρησκευτικὰ μουσεῖα.

Ἐπὶ ἡμισυ αἰῶνα αἱ χαριτωμέναι Ρωσσικαὶ ἐκκλησίαι μὲ τοὺς λεπτοὺς θόλους εἶχον ἀφεθῆ νὰ ἐρειπωθοῦν ἢ καὶ ἐκρημνίσθησαν. Ἀλλά, κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις φαίνεται ὅτι αἰσθάνεται ὀλιγώτερον ἀπειλουμένη ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ παρελθόντος οὕτω δέ, προστατεύει περισσότερον τὰ μνημεῖα της. Εἰς νόμος, ὁ ὁποῖος τελεῖ ὑπὸ μελέτην, θὰ θέση προστατευτικοὺς χώρους πέριξ ὡρισμένων ἱστορικῶν μνημείων καὶ πολλῶν ἐκκλησιῶν.

Πολλαὶ ἐκ τῶν ἀνακαινισθεισῶν ἐκκλησιῶν ὀρθοῦνται σήμερον μεταξὺ τῶν πανυψήλων νέων ξενοδοχείων καὶ γραφείων μὲ τὰς ὑαλίνας ὄψεις, ὡρισμέναι δὲ ἐξ αὐτῶν εὑρίσκονται μέσα εἰς αὐτὸ τοῦτο τὸ τεῖχος τοῦ Κρεμλίνου.

ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΙΚΑ ΜΝΗΜΕΙΑ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ

—Τὰ βλέπομεν ὡς ἀρχιτεκτονικὰ μνημεῖα καὶ οὐχὶ ὡς μνημεῖα τῆς θρησκείας», λέγει ὁ Ἀλεξάντρερ Χαλτοῦριν, διευθυντὴς τοῦ Σοβιετικοῦ Ὑπουργείου Καλῶν Τεχνῶν καὶ Ἀποκαταστάσεως Μνημείων.

Ὁ Χαλτοῦριν ἀναφέρει μίαν διακήρυξιν τῶν ἐπαναστατῶν τοῦ 1917, οἵτινες συνιστοῦν εἰς τοὺς «συντρόφους» των νὰ μὴ κρημνίζουν τὰς ἐκκλησίας, οὔτε νὰ καταστρέφουν τὰ μνημεῖα τῆς θρησκευτικῆς Τέχνης. «Πρόκειται περὶ μιᾶς Τέχνης τὴν ὁποίαν ἄνθρωποι μὲ τάλαντον ἠδυνήθησαν νὰ δημιουργήσουν ἀκόμη καὶ ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ δεσποτισμοῦ καὶ ἥτις μαρτυρεῖ τὴν ὡραιότητα καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς», γράφει, ἡ διακήρυξις.

Τὰ αἰσθήματα ὅμως αὐτά, ἠγν